

Znak sprawy: GN.6820.1.39.2016

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), zwana dalej „ustawą zwg.” oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), orzekam

- 1. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 13 miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:**
nr 277 o pow. 0,1330 ha
nr 292 o pow. 0,2085 ha
nr 293 o pow. 0,4333 ha
nr 339 o pow. 0,1113 ha
nr 348 o pow. 0,1219 ha
- 2. decyzja niniejsza stanowi w oparciu o przepis art. 98 ust. 1 o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Zduńska Wola wnioskiem z dnia 23 września 2016 r. – rozszerzonym w dniu 12 października 2016 r., zwrócił się do Starosty Zduńskowolskiego o wydanie decyzji w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 13 miasta Zduńska Wola, składające się z działek o obecnych numerach ewidencyjnych: 277 o pow. 0,1330 ha, 292 o pow. 0,2085 ha, 293 o pow. 0,4333 ha, 339 o pow. 0,1113 ha, 348 o pow. 0,1219 ha, które były wykorzystywane jako droga dojazdowa do pól oraz siedlisk mieszkańców wsi Zduny oraz jako rowy.

Rozpatrując wniosek Prezydenta Miasta Zduńska Wola, na wstępie przeprowadzono postępowanie dowodowe, mające na celu ustalenie pochodzenia tych nieruchomości. Zgodnie z planem z roku 1936 (szkic połowy nr 84 m. Zduńska Wola), przedmiotowe działki znajdowały się na terenie wsi Zduny i wchodziły w obszar wspólnego dla wszystkich gospodarstw pastwiska. Na mapach do ustalenia granic miasta Zduńska Wola i dokumentacji dawnej wsi Zduny włączonej w granice miasta Zduńska Wola w 1955 roku (mapa mierniczego przysięgłego Kazimierza Podziemskiego w Muzeum Miasta Zduńska Wola) nieruchomości, o której orzeka niniejsza decyzja stanowiły dla mieszkańców wsi Zduny drogi dojazdowe do pól i siedlisk oraz rowy, a obecnie dla mieszkańców miasta Zduńska Wola służą jako drogi

powszechnego korzystania oraz w części zostały zagospodarowane jako zbiornik o nazwie „Kępina”. W roku 1967 został ułożony rejestr ewidencji gruntów obrębu nr 64 miasta Zduńska Wola zatwierdzony operatem 269.64-124/97. Działki ewidencyjne objęte niniejszą decyzją, posiadały odpowiednio numery 28, 31, 46, 47 i 54 przypisane do jednostek rejestrowych, gdzie podmiotem władającym był Skarb Państwa – Wydział Gospodarki Komunalnej (Zarząd Gospodarki Terenami). Na potwierdzenie wymienionego wyżej zapisu, w zakresie podmiotu władającego nieruchomością brak jest dokumentów, a stan prawny nieruchomości pozostaje do dnia dzisiejszego nieuregulowany.

W związku z modernizacją ewidencji gruntów miasta Zduńska Wola, przeprowadzoną w latach 1980 - 1982, zostały zamierzone na nowo obręby geodezyjne oraz nadano im nowe numery. Operat nr 269.13-233/97 został przyjęty do zasobu geodezyjnego i kartograficznego ówczesnie działającej Miejskiej Pracowni Geodezyjnej i Kartograficznej w Zduńskiej Woli. Dokonano również nowego pomiaru powierzchni działek oraz nadano im nową numerację i tak: działka nr 28 otrzymała numer **348** o pow. 0,1219 ha, działka 31 otrzymała numer **277** o pow. 0,1330 ha, działka nr 46 otrzymała numer **292** o pow. 0,2085 ha, działka nr 47 otrzymała numer **293** o pow. 0,4333 ha, działka nr 54 otrzymała numer **339** o pow. 0,1113 ha.

Na okoliczność ustalenia stanu władania i użytkowania gruntów objętych wnioskiem, przeprowadzono postępowanie dowodowe, w wyniku którego została sporządzona mapa z wykazem zmian gruntowych, zaewidencjonowana w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej w Zduńskiej Woli za numerem 011.13-3900/2008 w dniu 15.12.2008 r. Jednoznacznie z niej wynika, że działki objęte decyzją nie mają ustalonej własności, a władającymi nimi pozostaje nadal Skarb Państwa i Gmina Miasto Zduńska Wola.

Do chwili obecnej przedmiotowe działki są ogólnodostępne dla wszystkich mieszkańców. Z powyższych ustaleń wynika zatem, że powyższe działki służyły celom społecznym i publicznym, a zatem stanowiły majątek gromadzki. Obecnie działki zostały zagospodarowane jako część miejskiej ul. Zduńskiej oraz jako zbiornik o nazwie Kępina – dawnego pastwiska z którego mieszkańcy wsi pozyskiwali torf.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że grunty te można uznać za grunty stanowiące majątek wspólny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czy osoby korzystające z tego majątku są mieszkańcami danej gminy lub miasta i służyły do użytków wszystkich lub pewnej ich części, który zgodnie z przyjętymi unormowaniami prawnymi art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych Dz. U. Nr 28, poz. 169 i ustawą z 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi (Dz. U. 43, poz. 191) stał się majątkiem Skarbu Państwa.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. – o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191 ze zm.), istniały gromady, które nie były jednostkami samorządu terytorialnego, ale posiadały osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Po wejściu w życie ww. ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin

i gminnych rad narodowych w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. – o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 ze zm.). W art. 98 ust. 2 ustawy o radach narodowych ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (por. wyrok WSA z dnia 26 listopada 2010 r. II SA/Ke 621/10). Analogiczne stanowisko zajmował Sąd Najwyższy. Wyraźnie je określił w orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171). Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Uwzględniając powyższe Starosta Zduńskowolski stwierdził, że dowody zgromadzone w sprawie dają podstawy do ustalenia – na zasadzie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – że opisana we wniosku nieruchomość stanowi mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art. 8 ust. 6 ustawy zwg. Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r. mienie gminne staje się z mocy prawa mieniem gminy, na której obszarze jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo złożenia odwołania do Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty upływu czternastodniowego ogłoszenia w Urzędzie Miasta Zduńska Wola.

Z up. STAROSTY

Jarosław Andrysiak

WZELNĄ WYDZIAŁU

GOSPODARKI NIERUCHOMOŚCIAMI I TERENAMI ROZWOJOWYMI
(imię i nazwisko, stanowisko, podpis)

Otrzymują:

1. Urząd Miasta Zduńska Wola – 3 egz. w tym:
 - 1 egz. do wywieszenia na tablicy ogłoszeń
 - 1 egz. w celu przekazania mieszkańcom w sposób zwyczajowo przyjęty
 - 1 egz. z podanym terminem wywieszenia do zwrotu
2. Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Łodzi
3. Ewidencja gruntów w/m.
4. a/a.